

Να κρατήσουμε στον τόπο τη νέα γενιά της Ελλάδος

Του **Γιώργου Πατούλη**, προέδρου της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδος

Η φοιτητική «μετανάστευση» είναι ένα ζήτημα που απασχολεί έντονα τη χώρα και, κυρίως, απασχολεί χιλιάδες ελληνικές οικογένειες που αναζητούν στο εξωτερικό τις λύσεις που θα εξασφαλίσουν στα παιδιά τους την απόκτηση πιστοποιημένων πανεπιστημιακών γνώσεων, ώστε μέσα από αυτές να διασφαλίσουν καλύτερες προοπτικές για την καριέρα και τη ζωή τους.

Τα χρόνια της κρίσης το φαινόμενο της φοιτητικής μετανάστευσης έγινε εντονότερο. Δεκάδες χιλιάδες νέοι σπουδάζουν σήμερα σε πανεπιστήμια του εξωτερικού, εξαιτίας της άρνησης του πολιτικού συστήματος της χώρας να προωθήσει επιτέλους τις αναγκαίες συνταγματικές αλλαγές που θα επιτρέπουν να λειτουργήσουν και στην Ελλάδα πανεπιστημιακά ιδρύματα που δεν θα αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου.

Σήμερα ζούμε στην Ελλάδα το εξής τραγελαφικό. Από τη μια, αναγνωρίζουμε πτυχία και τα επαγγελματικά δικαιώματα που απορρέουν σε όσους τα απέκτησαν, που έχουν δοθεί από πανεπιστημιακά ιδρύματα άλλων κρατών, δημόσια ή ιδιωτικά. Αναγνωρίζουμε πτυχία και τα επαγγελματικά δικαιώματα των ιδιωτικών κολεγίων που λειτουργούν στη χώρα μας νόμιμα

και συνεργάζονται με πανεπιστήμια του εξωτερικού. Αλλά, από την άλλη, δεν επιτρέπουμε τη λειτουργία μη κρατικών πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Επιτρέπουμε τη φοιτητική μετανάστευση και την εξαγωγή τεράστιων κεφαλαίων κάθε χρόνο, που καταλήγουν στις οικονομίες άλλων χωρών, αντί να δώσουμε την ευκαιρία να λειτουργήσουν στη χώρα μας μη κρατικά πανεπιστημιακά ιδρύματα, που θα γίνουν και πόλος έλξης σπουδαστών από άλλες χώρες.

Η ίδρυση και λειτουργία μη κρατικών πανεπιστημιακών ιδρυμάτων είναι ένα αναγκαίο βήμα, αλλά όχι και το μοναδικό, για να στηρίξουμε την αναπτυξιακή αναγέννηση της χώρας. Τα οφέλη θα είναι πολλά.

■ Καταρχήν, θα συμβάλουν στην ενίσχυση του ανταγωνισμού γνώσεων με τα κρατικά πανεπιστήμια. Αλλιώς, ο ρόλος των ιδιωτικών πανεπιστημίων δεν θα είναι ανταγωνιστικός, αλλά συμπληρωματικός.

■ Τεράστιο θα είναι το οικονομικό όφελος, τόσο για τη χώρα όσο και για τις ελληνικές οικογένειες. Σημαντικά κεφάλαια που τώρα φεύγουν εκτός Ελλάδος, για την πληρωμή διδάκτρων πανεπιστημίων του εξωτερικού, τη διαμονή και τη σίτιση των φοιτητών, θα έμειναν εδώ. Άλλες χώρες, που

επιτρέπουν τη λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων, έχουν καταφέρει να προσελκύσουν τεράστια κεφάλαια. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η Κύπρος, με τα τέσσερα ιδιωτικά πανεπιστήμια που διαθέτει, η οποία, ενώ έχει πληθυσμό μικρότερο από 600.000, έχει πάνω από 12.000 Έλληνες φοιτητές!

■ Θα προσελκύσουμε σημαντικά κεφάλαια, βάζοντας την Ελλάδα στον παγκόσμιο επενδυτικό χάρτη μεγάλων και έγκυρων διεθνών εκπαιδευτικών οργανισμών.

■ Η λειτουργία νέων, μη κρατικών πανεπιστημίων θα δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας και θα αποτελέσει κίνητρο επιστροφής πολλών διακεκριμένων επιστημόνων στη χώρα μας, οι οποίοι εξ ανάγκης έχουν μεταναστεύσει και αποτελούν δυναμικό υψηλού επιπέδου.

■ Τα κρατικά πανεπιστήμια, τα οποία «υποφέρουν» λόγω υποχρηματοδότησης, θα μπορούσαν να ωφεληθούν από τις συνέργειες με ιδιωτικά ιδρύματα μέσω των διάφορων συνεργασιών σε ακαδημαϊκό και ερευνητικό επίπεδο, όπως συμβαίνει στις περισσότερες χώρες του κόσμου. Σήμερα τα κεφάλαια που εκρέουν από ιδιωτικά κολλέγια προς δημόσια πανεπιστήμια του εξωτερικού ως royalties είναι πολύ μεγάλα. Αυτά θα μπορούσαν να μένουν στην Ελλάδα.

■ Μπορούμε να εκμεταλλευθούμε το κλίμα και την πολιτιστική μας παράδοση και να εξελιχθούμε σε εκπαιδευτικό κέντρο της νότιας Ευρώπης, και μάλιστα σε εύλογο χρόνο να αποτελέσουμε προορισμό σπουδών για φοιτητές από όλο τον κόσμο. Η λειτουργία μιας πανεπιστημιακής ιατρικής σχολής στην Κω, που γεννήθηκε ο Ιπποκράτης, ή μιας φιλοσοφικής σχολής στη Σάμο, που γέννησε τον Πυθαγόρα, θα μπορούσε να αποτελέσει πόλο έλξης χιλιάδων φοιτητών.

Οι αγκυλώσεις του παρελθόντος κρατάνε τη χώρα πίσω. Η Ελλάδα χάνει τα «καλύτερα μυαλά» της. Νέοι σπουδαστές αλλά και επιστήμονες αναζητούν αλλού ευκαιρίες, γιατί αδυνατεί η πατρίδα τους να τους κρατήσει εδώ. **Όμως η χώρα δεν πρόκειται να βγει από την κρίση, δεν μπορούμε να ελπίζουμε σε ένα καλύτερο μέλλον, χωρίς τη νέα γενιά.**

Η αυτοδιοίκηση, ως θεομής του κράτους, μπορεί να αναλάβει ενεργό ρόλο στην προώθηση των απαραίτητων συνταγματικών αλλαγών, αλλά κυρίως στην αλλαγή μιας ξεπερασμένης από την εποχή μας πολιτικής νοοτροπίας, που θα επιτρέψει να λειτουργήσουν επιτέλους και στην πατρίδα μας μη κρατικά πανεπιστημιακά ιδρύματα. Για να κρατήσουμε στον τόπο μας τη νέα γενιά, αλλά και για να προσελκύσουμε νέους από άλλες χώρες.